

Szivárvány

Közelgő 30.
születésnapjára új ruhát
kapott a Szivárvány.
Itt vagyunk, ragyogunk,
olvassatok!

2009. SZEPTEMBER

A Szivárvány, a Napsugár kisebb testvére nemsokára betölti a harminc évet. Első száma 1980 januárjában jelent meg A Haza Sólymai néven, mert a szerkesztők által javasolt Szivárványt akkoriban nem engedélyezték. Lapunk mindjárt a kicsik kedvence lett. 1990 januárjától felvette az eredetileg is tervezett Szivárvány nevet, és azóta első oldalától az utolsóig az óvodásokhoz, kisiskolásokhoz szól.

Veletek szeretnénk megünnepelni a születésnapját is.

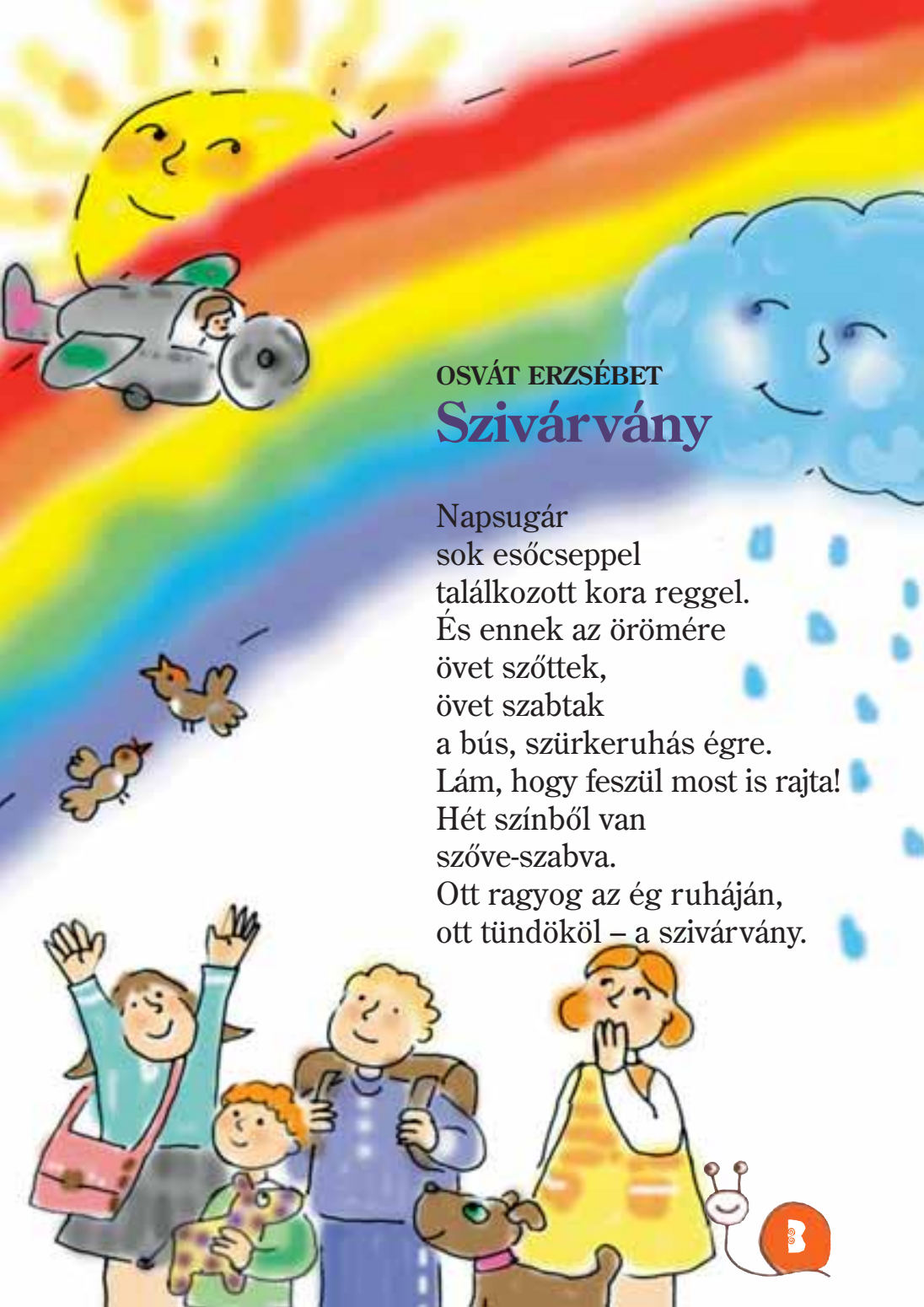
Arra kérünk, küldjete csoportotokról, osztályotokról fényképet, és néhány sorban írjátok meg, rajzoltok le, miért szeretitek a Szivárványt. Ezeket mi albumba ragasztjuk, megőrizzük, sőt honlapunkon meg is jelentetjük.

A 2010. januári születésnapra szeretnénk egy hatalmas szivárványt szőni a ti segítségetekkel. Minden óvodai és napközis csoporttól, első és második osztálytól kérünk egy 20 x 20 cm-es, egyszínű vászonkendőcskét a négy sarkára varrt, azonos színű, 10 cm hosszú szalaggal. A szivárvány bármelyik színét választhatjátok, csak tarka ne legyen a kendőtök. Írjátok vagy varrjátok rá szülőhelyeteket, óvodátok, csoportotok, iskolátok nevét, illetve osztályotokat. A

sok-sok kendőt mi majd szivárvánnyá kötözzük össze: reméljük, hogy Gyimesbükkötől Sopronig koszorúzza majd fölöttünk az eget, és oly színes, vidám lesz, hogy mindenki az ölelésébe kívánczik.

MÜLLER KATI
rajza

OSVÁT ERZSÉBET
Szivárvány

Napsugár
sok esőcseppel
találkozott kora reggel.
És ennek az öröme
övet szőttek,
övet szabtak
a bús, szürkeruhás égre.
Lám, hogy feszül most is rajta!
Hét színből van
szóve-szabva.
Ott ragyog az ég ruháján,
ott tündököl – a szivárvány.

TOLNA ÉVA

Csuda-táska

Kora reggel megjött az Ősz,
hátán van a táska.

Annak adja, ki először
indul iskolába.

Találgatja, hol keresse,
sietős az útja,

vonulási indulóját
három tücsök húzza.

Lőrinci út! Merre lehet?

Ott lakik a Zsombor gyerek,
tavaly óra várja...

Őszapó a csuda-táskát
csakis neki szánja.

SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

TÓTH ÁGNES versei

Őszi szél

Szél zizeg az őszi lombon,
Végigszánt a szőlődombon,
Füledbe súg: – Kiskoma,
Kezdődik az iskola!

Ákombákó

Iskolában a táblákon
fehérlik sok ákombákó.
Még nem tudom, hogy mi lehet,
de tavaszig megtanulom,
s leírom majd a nevemet.

Ha tudod, írd te is ide
a nevedet:

JÁNKY BÉLA

Betűszüret

Kerek alma,
édes alma
piroslik a fán,
bekukkint az
osztályterem
tágas ablakán.

Bekukkint az
elsőszökhöz,
megzendül a fa
ősi neve –
ágán érett
szüretre az „A”.

KERESD MEG

a rajzban elrejtett
A betűket.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Ajándék, ősszel

Érett, hatalmas almák közül
válogatom a legszebbeket,
a kertünk igazi díszei,
ajándékba azt viszem neked.

A többi sem hiába nőtt meg,
húsuk fehér, a levük édes,
mire a harang delet kondít,
készen is lesz az almásrétes.

BAK SÁRA rajza

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy napraforgó

Volt egyszer egy napraforgó.

Ültették tavasz-tájt, hogy aztán, mikor megnő, forogjon, és növesse fejében a magokat.

Csakhogy nem lehetett úgy szólítani, hogy: Trilla-lla, napraforgó!

Hanem csak úgy, hogy: Trilla-lla, napra nem forgó!

Mert csak állt, mint a cövek, állt, mint az utcalámpa, állt, mint a juhász botja.

Állt, és növesztette fejében a magokat. A sok növekvő mag a napranemforgó fejében egyebet sem látott a világból, csak két hallgatag káposztát és egy fáradt futópaszulyt, aki a földön hasalt, lihegve.

Kövezték volna a növekvő magok a Nap útját az ég kelés közepéig, majd végéig. Aztán reggel

kezdték volna előlről. Lehetett volna mondani közben, hogy: Húú (itt fölele megy a hang), úú (megállunk), haa (itt lefele megy a hang), húú-úú-haa, húú-úú-haa. Így.

De a napraforgó nem forgott a Napra.

Maradt állva, nézte reggeltől estig, estétől reggelig a hallgatag káposztákat, a fáradt futópaszulyt. Ennyi volt a világ: kicsi, unalmas. Beszélhetett volna, megszólíthatta volna a káposztákat is, a paszulyt is, de nem tette, magam sem tudom, miért.

Délidő volt, amikor egyszer csak ez hallatszott:

reccs-rcs, pák-pápák-pák.
Aztán előlről: reccs-rcs, pák-pápák-pák.

Felkapta a fejét a napranemforgó, s a kapkodásban záporozni kezdtek fejből a magok. Ijedten nézett ide, nézett oda, de semmit sem tehetett. Próbálta elkapni a magok üstökét, de nem sikerült. Mind kihulltak a fejből.

Reccs-rcs – recsegte a hasadék a káposztán, mert mondanom sem kell, az egyik hallgatag káposzta hasadt meg, mint vigyori szájból a kacagás, szólt a reccs.

És pák-pápák-pák – pattogtak a paszulyszemek kifelé megnyíló házukból, pattogtak egymáson, a szikkadt földön, az otffejett öntözőkannán. Pá-pák-pák – válszoltak a napranemforgó magjai.

Hangoskodott az egész veteményeskert.

Amikor berekedtek, csend lett: pihentették a hangjukat.

Hogy a napranemforgó forgott-e a napra aztán, nem tudom. A magjai viszont minden pitymallatkor rázendítettek arra, hogy: Pál, Kata, Péter, jó reggelt! Kánonban énekelték a pergő paszulyszemekkel, a hasadó káposztákkal, a bajuszát pödrő kukoricával.

Azaz, a bajuszát pödrő kukorica csak hümmögött, és mondta a végén, hogy: nyehónye.

KESZEG ÁGNES rajzai

SZÍNEZD KI

a rajzot, és számold meg a csigákat!

FORRÓ ÁGNES rajza

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

A magányos csigabiga

Bigacsiga igen mogorva lakója volt a Lombgyűrű erdőnek, ezért nem voltak barátai. Akik ismerték, igyekeztek elkerülni őt. Annyira hozzászokott az egyedüllét-höz, hogy már nem is tudta, mi szomorúságának és grombaságának az oka. Legszívesebben a Zöldgyöngy tó partján, a bokrok alatt tanyázott, nem messze Vadmakk, a kisvadkan otthonától. A harkály sosem hozott neki levelet, pedig ő egy igazi levélre várt, olyanra, amelyben meghívják születési napra, keresztelőre vagy madárhangversenyre. Vágyott arra, hogy felköszöntsék a születésnapján, csak hogy az erdő lakóinak fogalmuk sem volt, mikor van Bigacsiga születésnapja.

Elhatározta, hogy majd ír ő levelet, szép hosszút,

amelyben ünnepi vacsorára hívja... És itt elakadt. Nem jutott eszébe senki, akit meghívhatna. Ettől még inkább elkeseredett. Potyogtak a könnyei. Már egy dézsányi lett volna, de szerencsére a nap észrevette, és gyorsan felszárította a könnyecskéket.

Pál, a harkály minden nap délben kézbesítette a levelet. Vadmakknak hetente többször is hozott.

– Vadmakknak viszed? – kérdezte elhaló hangon Bigacsiga.

– Vadmakknak! – kiáltotta a harkály, és bekopogott a vadkanodú ajtaján.

– Nekem nem érkezett levelem?

– Nem, Bigacsiga! Vársz valami fontos üzenetet?

– Á, dehogy! Csak megkérdeztem, hátha... – suttogta a csigabiga, és szégyenében behúzta szarvacskáit.

Pál-harkály megsajnálta, s röptében azt kiáltotta vissza:

– Ne szomorkodj! Hamarosan neked is ír valaki!

– Nem szomorkodom, én nem szoktam szomorkodni! Menj a dolgodra, ne lopd itt a napot! – ráncolta a homlokát Bigacsiga.

A harkály ismerte jól a morcos csigát,

nem sértődött meg, inkább segíteni akart. A völgybe repült, hogy megkeresse az ott élő csigabigákat. A pillangók segítségét kérte. Benéztek a mogyoróbokrok alá, a virágoktól kérdezősködtek, a katibogaraktól érdeklődtek, de mindhiába. Nem találtak rá egyetlenegy csigára sem.

– Csak nem nyelte el őket a föld! – zúgolódott a harkály.

– De nem ám! – nevetett Sámuel, a süngyerek. – A vakondtúrásoknál, az óriásbokrok árnyékában lakmároznak, ünnepelnek.

– Köszönöm – koppantotta a harkály, s már repült is.

A csigabigák épp csiganyagonyó nevenapját ünnepelték. Ropogós leveleket rágcsáltak, és csigatáncot jártak. Pál elmesélte, mi járatban van. A csigabigák azonnal rágtak egy meghívólevelet Bigacsiganak a jövő heti csigabálra.

A harkály úgy suhant vissza a Zöldgyöngy tó partjára, akár egy kőszáli sas.

– Bigacsiga, Bigacsiga, le-
veled érkezett! – lihegte fá-
radtan, s lehuppant egy ki-
száradt fatörzsre.

– Nem szeretem a vicce-
ket! – morgolódtott Bigacsiga,
de azért óvatosan kidug-
ta szarvacskáit.

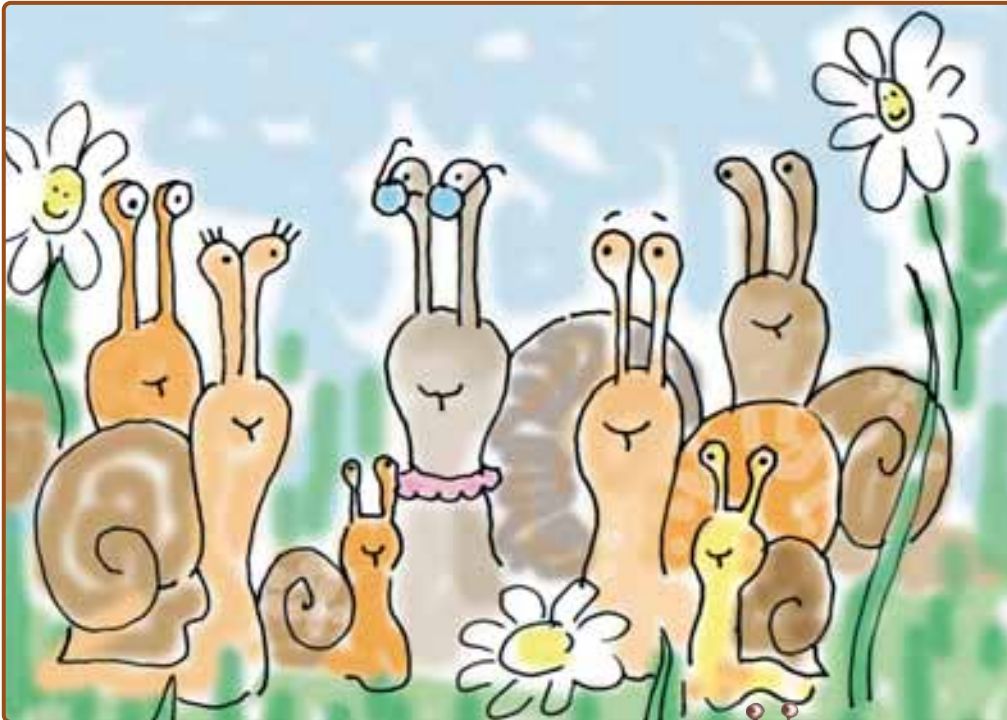
A harkály átnyújtotta a le-
velet. Bigacsiga nem hitt a
szemének. Pál először hal-
lotta őt nevetni.

– Köszönöm! Micsoda bol-
dogság! Már most elkezdem

az edzést! Az út a völgybe
nekem majd három napig
tart. Gyakorolnom kell: csú-
szás-mászás, akadály-kerü-
lés, csigabiga-tánc. A háza-
mat is ki kell fényesítenem.

Annyira örült, hogy nem
is hallotta, amikor a harkály
elbúcsúzott.

Többé nem érezte magá-
nyosnak magát. A buli után
átköltözött a völgyi csigabi-
gákhoz. Azóta is ott él az
óriásbokrok árnyékában.

Csiga-biga palota

Kiszámolóval válasszatok kukkantót. Fogjátok meg egymás kezét, s az ének ritmusára a lánc végén álló gyerekek köré csavarodjatok fel csigavonalban. Ha kész a csigaház, kezdjétek előlről. Most a legkülső gyerek indul, s köréje tekerednek a többiek. A kukkantó egy-két lépésről figyel, s a „kukk” szóra megpróbálja átszakítani a láncot.

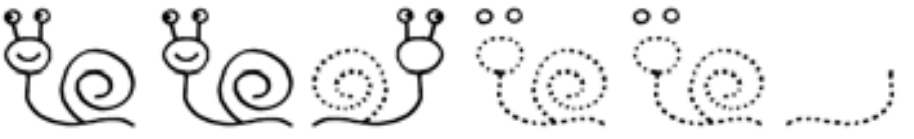
SZILÁGYI DOMOKOS – VERMESY PÉTER

Csi-ga- bi- ga pa- lo- ta, no-sza, hol az aj- ta- ja?

Aj-ta-ja nin-csen, ab-la-ka sincs, se-hol egy lyuk, hogy bé-ka-csints, kukk!

FOLYTASD

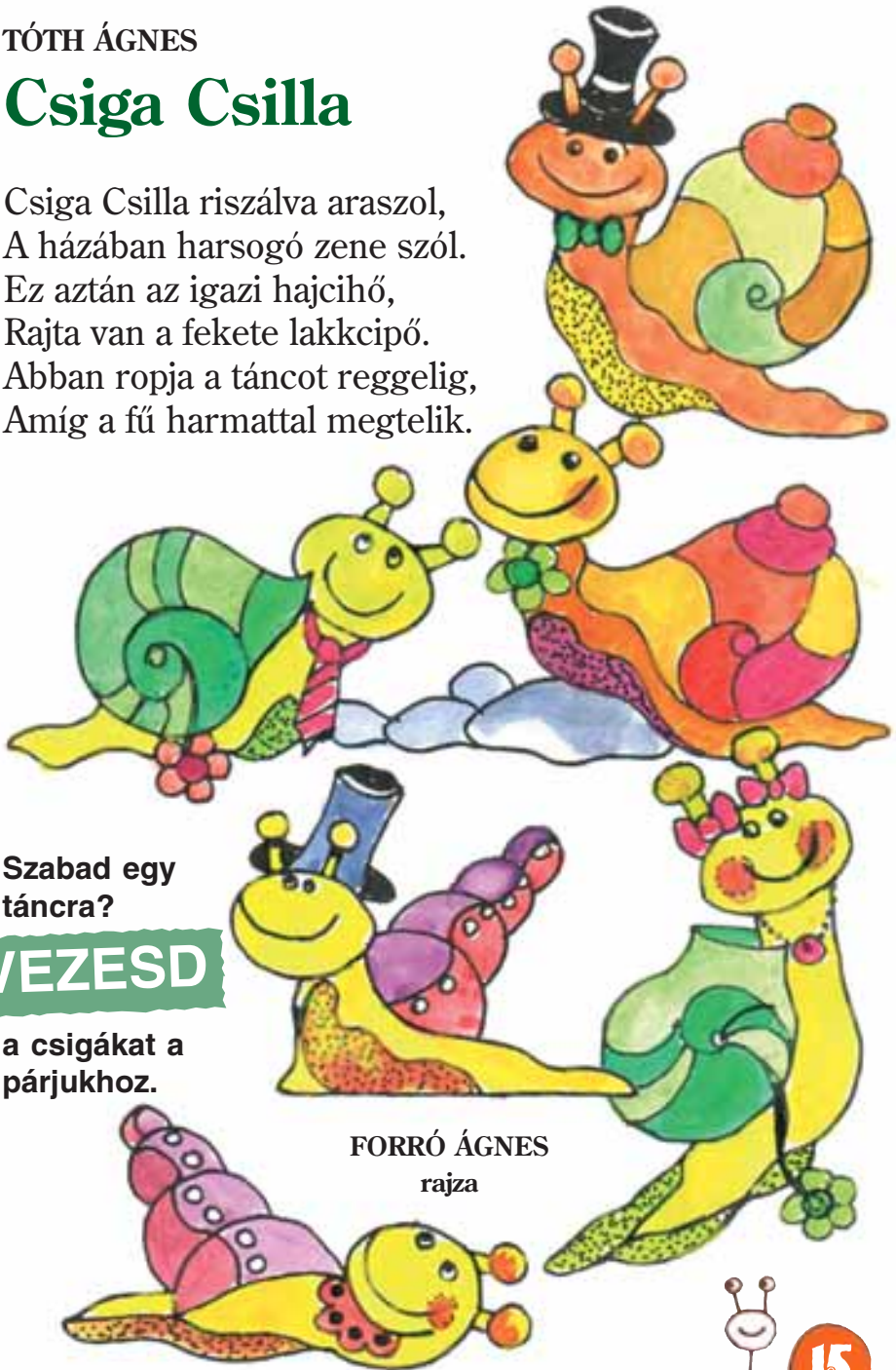
a csigasorokat. Figyelj, mert mindenikben más ritmus szerint követik egymást a csigabigák.

TÓTH ÁGNES

Csiga Csilla

Csiga Csilla riszálva araszol,
A házában harsogó zene szól.
Ez aztán az igazi hajcihó,
Rajta van a fekete lakkcipő.
Abban ropja a táncot reggelig,
Amíg a fű harmattal megtelik.

Szabad egy
táncra?

VEZESD

a csigákat a
párjukhoz.

FORRÓ ÁGNES
rajza

Csiganyom

Szép nap virradt a Kerekerdőre.

Őzike arra ébredt, hogy Nyuszi örülten veri a kunyhója ajtaját.

– Mi történt, Nyuszi, talán baj van? – kérdezte ijedten.

– Nem! Csak van egy jó ötletem. Menjünk el kirándulni! – fonta össze fülét a nyuszi.

– Nagyszerű! – örvendezett az őzike. – Hívjuk Csigát is!

– Ez nem jó ötlet! – ellenkezett Nyuszi. – Csigá csak lelassítana.

– Nekem Csigá is jó barátom, úgy igazságos, ha őt is magunkkal visszük! – erősködött az őzike.

Hamar bepakoltak a hátizsákba, és indultak is a csigához, aki boldogan csatlakozott hozzájuk.

A szomszédos erdő felé tartottak. Szebbnél-szebb helyeket láttak: vízeséseket, gyönyörű patakokat, forrásokat. Egy tisztáson leheveredtek, de olyan fáradtak voltak, hogy rögvést elaludtak. Mire felébredtek, már sötét volt, s nagyon megijedtek, mert nem tudták, merre van a haza vezető út.

Egyszer csak azt mondta a csiga:

– Én tudom az utat hazafelé!

◀ Szűcs Dorottya,
Szilágysomlyó

- Ha! Ha! Ha! Te még egy tából sem találnál ki! -
gúnyolódott a nyuszi.

- De kitalálok! - erősködött a csiga. - Amikor jöttünk, csúszós, nyálkás nyomot hagytam magam után, és most a sötétben látom, mert foszforeszkál.

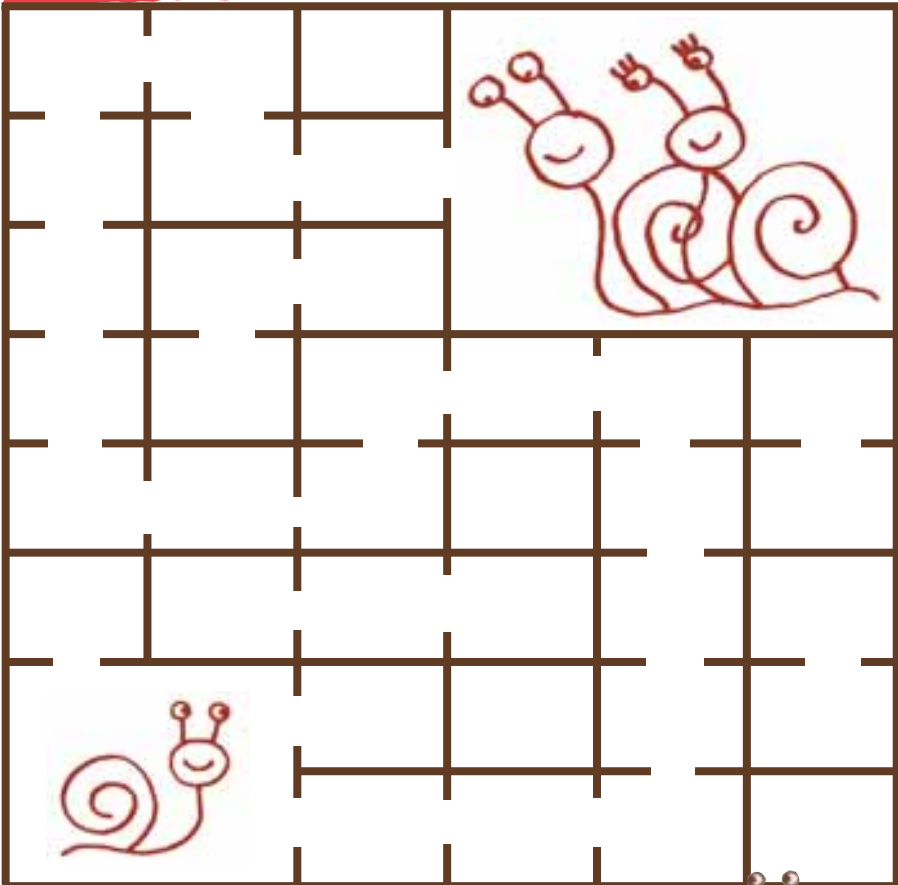
- Igazad van! - szólt az őzike. - Már én is látom.

A három jóbarát a csiga nyomát követve hazatalált.

Kovács Norbert, Szilágysomlyó

MELYIK

úton induljon el csigabiga, hogy
hazataláljon?

Mennyi fényes, szép madár!

(Nemes Nagy Ágnes)

1. Fektesd egy-
másra nyolc külön-
böző színű selyem-
papírt.

2. Másold rájuk a
szárnyat, és vágd
ki egyszerre.

3. Gyurmából vagy
sógyurmából
formázd meg a
madár testét.

4. Csipesz
segítségével
nyomd bele az
oldalába a
szárnyakat.

5. A hátába szúrj
horgot, hogy
felfüggeszthesd.

6. Ha az agyag, a
sógyurma megszá-
radt, ferdítsd ki a tes-
tét, a szemét és a
csőrét.

Kedves Szivárvány-barátok! Gyertek játszani!

Nagy öröm számunkra, hogy tizedik éve elindított bélyeggyűjtő játékunk egyre népszerűbb. Az elmúlt tanév végén 195 óvodai csoport, I. és II. osztály összesen 2560 tanulójától és rengeteg egyéni bélyeggyűjtőtől érkezett Szivárvány-bélyeggel teleragasztott gyűjtőlap szerkesztőségünkbe. Reméljük, minden bélyeggyűjtő gyerek megkapta ajándékunkat, egy-egy színes, rajzos **Illik, nem illik** játékfüzetet vagy a **Szivárványozz!** című **kifestőt**.

Biztosan jól szórakoztok vele, és hasznokra is válik. Arra biztatunk, legyetek az új tanévben is Csipike és a Szivárvány barátai, rajzoljatok, írjatok nekünk.

Ha szeptembertől áprilisig szorgosan összegyűjtitek a Szivárvány kivágható bélyegecskéit, felragasztjátok a túlsó oldalon levő gyűjtőlapra, és elkülditek nekünk, új meglepetés vár rátok.

Név:

Óvoda / iskola:

Csoport / osztály:

Helység:

1

SZEPTEMBER

2

OKTÓBER

3

NOVEMBER

4

DECEMBER

5

JANUÁR

6

FEBRUÁR

7

MÁRCIUS

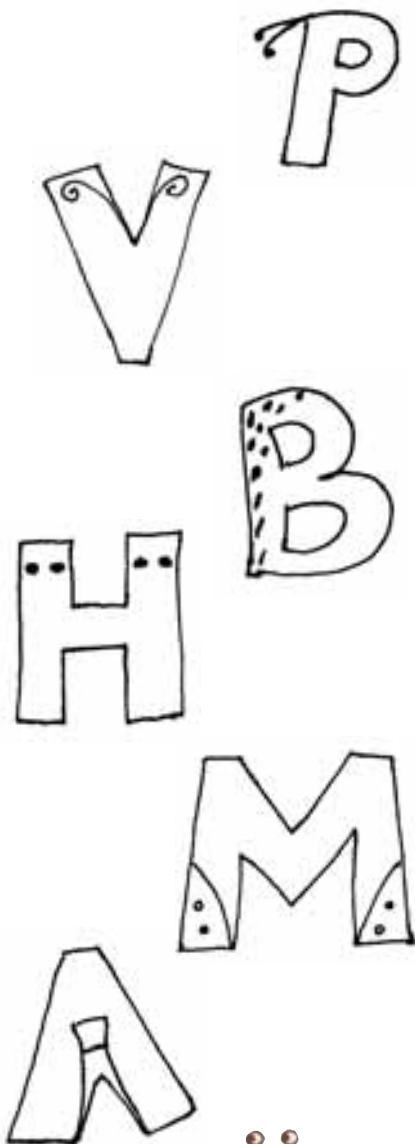
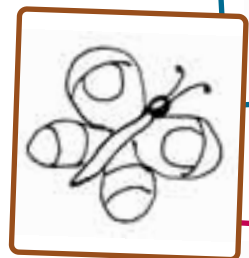
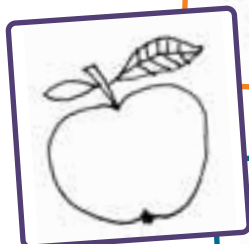
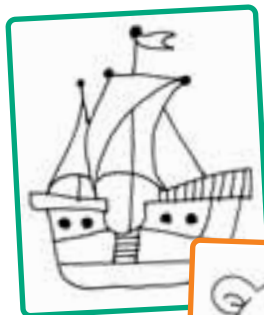
8

ÁPRILIS

Milyen betűvel
kezdődik?

**KÖSD
ÖSSZE**

a betűt a hozzá tartozó
rajzzal, majd színezd
olyan színűre, mint a
képecske kerete.

LÁSZLÓ NOÉMI

Itthonülők

Veréb fürdik a porban:
fürge szél,
rőt levél,
cimborám, a fecské, hol van?

Udvaron duzzog a pulyka:
hiába szín,
hiába kín,
dél titkát a gólya tudja.

Holló gubbaszt a körtefán:
szél kavar,
zúg vihar,
merre köröz a pelikán?

Szirt tövén ül a sas:
krúgatnak
a darvak,
mit csinálnak,
merre szállnak,
nekem ez túl magas.

MARKÓ BÉLA

A kisveréb álma

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is innen, de még az üveghegytől is errébb, éppen a mi kertünkben, vagy talán a tiétekben, volt egyszer egy kisveréb. Ott lakott a mi körtefánkon, vagy talán a tiéteken, mindenképpen ezen a vidéken. Dehogysis valamiféle meseországban, dehogysis! Itt, nálunk!

Élt, éldegélt a szüleivel és számos testvérével együtt a kisveréb, szemelgették az

elhullajtott morzsát, turkáltak a szemétben, elváltak valahogy. Csiripeltek naphoszszat, és ha macska vagy más természeti csapás közeledett, huss, szétröppentek, majd ismét összegyűltek a keszekusza faágak és sűrű lombok oltalmában a körtefán, vagy ha kellett, arrébb költöztek néhány házzal egy időre.

Elégedettek voltak a verebek, kivéve az előbb említett kisverebet, aki nagyon meg-

unta már a porban fürdő életet. Elhatározta, hogy ő bizony a fecskékhez pártol. Titokban figyelte, hogyan suhannak fent a magasban, miként súrolja a hasuk a pitypangokat, amikor lecsapnak, aztán pedig hogyan nyilazzák fel magukat a levegőbe, és milyen kecsesen keringenek, ha egy kicsit megnyugosznak. Ami-

kor az övéi nem látták, gyakorolta is a kisveréb ezeket a fecskerepüléseket, ide suhant, oda suhant, le-lecsapott, majd megint felröppent, és úgy érezte, napról napra kecsesebb és sebesebb lesz. Megpróbált a fecskék közé vegyülni. Azok először mérgesen csivitelve elkergették, aztán végül hagyták, hogy ott tébláboljon a közelükben. Így tel el a nyár, és egyszer csak csomagolni kezdtek a fecskék, készültek a nagy útra. Neki fogott a kisveréb is, becsomagolt, és amikor a fecskék felkerekedtek, elindult velük ő is. Igen ám, de mind magasabbra, mind gyorsabban szállt a csapat, kétség-

beesetten csapdosott utánuk a kisveréb, ám hiába, mert nem tudta tartani az iramot, már a körtefa is alig látszott valahol lent, akkora volt csak, mint egy parányi fűszál. Szédülés fogta el a kisverebet, levegő után kapkodott, hát szégyen ide, szégyen oda, megfordult, és nagy nehezen hazavergő-

dött. Határtalanul boldog volt, amikor visszatért a körtefához, és azt sem bánta már, hogy szülei jól összeszidták, testvérei pedig nagyot kacagtak rajta. „Mindennütt jó, de legjobb otthon” – gondolta. Ha fecske lennék, azt sem tudnám, hol van az otthonom, itt-e vagy valahol Afrikában. Jobb nekem így, kisverébként. Nem tudunk mi úgy repülni, mint a fecskék, de a telet százszor jobban bírjuk. Ez sem akármilyen, mondta magában, és most már egyáltalán nem bánta, hogy verébként született.

UNIPAN HELGA
rajzai

Mondhatom, ismét csak „megemberesedtünk” – hiszen reánk virradt az új tanév első „ember”-rel végződő hónapja – a szeptember.

Nos, úgy köszöntük a tanév első „emberét”, hogy ez első osztályos barátaink legjelentősebb hónapja lesz. Ezzel a

szeptember hónappal indul életük egyik döntő korszaka: szeptemberben kezdenek megbarátkozni az írás-olvasás tudományával, hogy a tanév végére már valamennyien le tudják írni a nevüket, sőt levelet is írhatnak, akinek éppen akarnak. Ismerek elsősöket, akik első levelüket

Varga Csenge, Kraszna

Édesanyjuknak írták április-májusban, de ugyan minek tagadnám: büszke vagyok arra, hogy nem egy kis elsős társatok éppen engem tisztelt meg első levelével! Bevallom, ezért is várom kissé türelmetlenül, hogy teljék az idő, múljanak az őszi-téli hónapok, és jöjjön a tavasz, amikor is az én első osztályos barátaim – írástudókká válnak!

Tudom azonban: ehhez jól fog majd egy kis segítség nagyobb testvéreik-barátaik (sőt, akár jó szüleik)

Csurulya Helga Hedvig, Kézdivásárhely

részéről is. Nem kételkedem abban, hogy meg is kapják. A második-harmadikosokat arra kérem, kiváltképp az első napokban kedveltessék meg az iskolát az eleinte még félénk, tétova elsősökkel, akik igencsak figyelnek nagyobb társaikra. Meglátjátok, kurta egy hét alatt a megszeppent elsősök bátor iskolásokká nővik ki magukat, akik jó szívvel lépnek be az osztályba – és már egyáltalán nem idegenkednek a tanító nénitől-bácsitól!

Székely Dezső,
Székelyszenterzsébet

Azoknak az apró barátainknak, akik még oviba járnak – és egyik-másikuk talán már türelmetlenül várja, hogy hátára vehesse az iskolatáskát – azt üzenem, várjanak türelemmel egy-két évet, amíg számukra is megnyílik majd az iskola kapuja. Hiszen mindenkire reá virrad ez a nap is, és mint minden első osztályos, ők is elsajátítják majd az emberiség legfőbb tudományát – az írás-olvasást.

A tanévkezdő „ember” – szeptember – elején ezért kívánok most kedves mindnyájatoknak jó tanulást, eredményes

tanévet. És várom – nemcsak a kis elsősök leveleit – de mindannyiatokét, akik még jó szívvel emlékeztek Barátotokra,

CSIPIKÉRE

Kerekes Ákos,
Nagyenyed

Kedves óvodások, első, második osztályosok! Írásaitok, rajzaitok még a múlt tanév végén és a nyár folyamán érkeztek, ezért mindenkit a tavalyi osztálya szerint tüntettünk fel: **Demeter Tímea Antónia**, Szászrégen; **Benkő Róbert Carlos**, Oklánd; **Györfi Andrea**, Görgényüvegcsúr; **Lupu Bianka**, Csíkszereda; **Ördög Szidónia**, Gyergyószárhegy; **Major Dóra**, **Bodrogi Balázs**, Székelyudvarhely; **Lepedus Erzsébet**, **Kirner Katalin**, Szatmárné-

Köszöntünk titeket az új tanévben!

meti; **Szombatfalvi Tünde**, Kissolyos; **Sipos Károly**, Gyergyóditró; **Fodor Tünde**, Székelyhíd; **Rákosi Hanna**, **Tunyogi Boróka**, Sepsiszentgyörgy; a **szatmárnémeti** Gulliver Óvoda; a **nagyenyedi** 4-es Óvoda; a **szamosújvári** Elvarázsolt Házikó

Óvoda Jópajtások csoportja; a **kolozsvári** 66-os Óvoda; a **gyergyóditrói** Százlábú Óvoda; a **nagyvárad** Szent László Óvoda; a **csíkszeredai** Napraforgó Napköziotthon; a **marosvásárhelyi** G. Coșbuc Óvoda Pitypang csoportja; a **székelyszenterzsébeti** óvodások; a **bánffyhungyadi** I. és II.; a **szilágysomlyói** I. A és B; a **tekerőpataki** I.; a **tordai** I. A; a **jeddi** I.; a **vármezei** I. és II.; a **gyergyócsomafalvi** I. B osztály; a **nagyvárad** Al. Roman Iskola II. B, a D. Cantemir Iskola I. D; a 11-es Iskola II. B; a **kolozsvári** Báthory István Líceum I. B; a **csíkszentdomokosi** Cseralji Iskola I., a Márton Áron Iskola I. B, III. A és B; **szatmárnémeti** Művészeti Líceum I., a Hám János Iskola II.; a **kézdivásárhelyi** Petőfi Sándor Iskola I. C; a **marosvásárhelyi** G. Coșbuc Iskola I., a R. Guga Gimnázium I. C, az Al. I. Cuza Gimnázium I. E osztálya; a **magyarlapádi** kisiskolások.

Várjuk leveleiteket ebben a tanévben is!

Nagy Endre, Szilágysomlyó

Ti küldtéltek

Gyékényút köti össze a fakéregtörz-sű fákat, fölöttük pedig gyékény-nap ragyog **Fazakas Klára** óvó néni csoportszobájának falán a **ma-rosvásárhelyi** 19-es Napköziben.

Nagybányán, a Petre Dulfu Iskola II. C osztályában **Lakatos Nella** tanító néni kisdíákjai ragasztották a termés-képeket sokféle magból – szárnyaló képzelettel.

„Iskola, iskola, ki a csoda jár oda?” Erre voltak kíváncsiak mindazok a gyerekek, akik most kerültek iskolába. Iskolával ugyan találkoztak már, de belülről csak nagyon kevesen ismerték.

Mi, a „kismackók”, a Brumi osztályába vonultunk. Ámult-bámult mindenki, mert egy „mesevárba” vonultunk be. A gyerekeknek bemutatkozott Brumi, az osztályunk kabalája, majd a gyerekek is bemutatkoztak neki egy játék segítségével.

Miután elfogyasztották a tízórait, meglepetés következett: egy iskola alakú torta, amin egy gyertya égett. Ez a gyertya jelképezte az első iskolában töltött napot.

Tankó Abigél, Csíkszereda

Mindezek után gondolom mindenki boldogan ment haza, és elmesélte fűnek-fának ezt a csodás napot.

**Tóth Imola tanító néni,
Marosvásárhely, 8-as Iskola**

Itt az ősz,
Sárgulnak a falevelek.
Vidám gyermekek játszadoznak.
Hideg a reggel.
Sokan mennek iskolába,
Tanulnak és írnak.

Csáki Evelin Dóra, Görcsöny

Csibi Andrea, Gyergyóditró

Hideg reggel őszi szellő
Fújdogál a téren.
Sárguló falevél
Hullik már a réten.

Mosolyog az alma
A vidám gyerekekre,
Sárgul a körte,
Kékül a szilva.

Mikola Beáta, Zilah

Bács Szidónia, Étfalva-Zoltán ▲

Levelek hullanak,
Gyerekek sorba-sorba
Levelet kotornak,
Sepernek csomóba.

Csomóba ugrálva,
Nagyokat kiáltva
Hordják dalolva,
Kosárba pakolva.

**Lázár Henrietta
és Richárd, Mezőbaj**

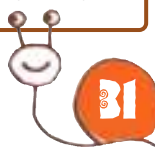
**Vágd ki a bélyeget, és
ragaszd a gyűjtőlapra!**

E lapszám támogatói:

Címlap: Ari László, Érsemjén

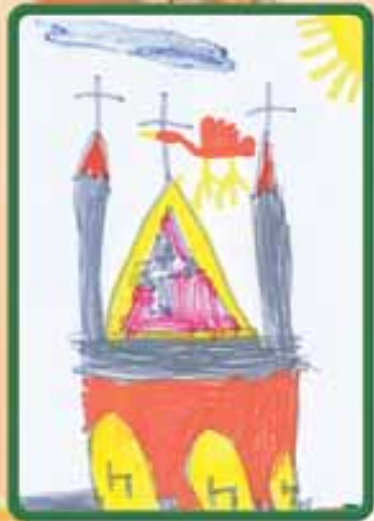
SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXX. évfolyam, 327. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **Ára 2 lej**

Rajz- üzenet

▲ Joó Sándor, Nagyenyed

Molnár Tímea, ▲
Gyergyóditró

Erdei Eszter, ▲
Szatmárnémeti

▲ Kis Dalma, Kolozsvár

András Hanna, ▲
Csíkmenaság